

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiārvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo Trinitas dicatur solus Deus, cum ipsa sit cum spiritibus &
animabus sanctis. C. D

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

set dici solus pater vel solus filius, considerādā est illa sentētia qua dicitur: Nō esse solum patrē Deū verum solū, sed patrem & filium & Sp. S. Ecce habes, quia non solus pater dicēdus est esse v^en^o Deū. Item in eod. Si quis interrogat vtrum pater solus sit Deus, quomodo respondebimus non esse: nisi forte dicamus, ita esse quidem patrem Deum, sed non eum esse soluin Deum. Est autē solum Deū dicamus patrē & filium & spiritum S. Ecce & hic habes, quia pater non debet dici solus Deus, atq; hic solum in parte subiecti tantū accipere quidā volunt: in parte verò prēdicari si sit, concēdunt q; pater est solus Deus. Sed ex verbis Augustini vide tur ostendi, quod proprie solus Deus dici debeat tota Trinitas. Et hæc Trinitas, vt ait August. contra Maxim. intelligitur cum Apostolus dicit: Beatus & solus potens, & ibi: Soli sapienti Deo. & ibi: Inuisibili soli Deo. Non n. de solo patre hæc accipienda sunt, vt contendebat Maximinus & alii hæretici, sed de Trinitatē. Sicut & illud: Solus habet immortalitatē: quia secundum rectam fidēi ipsa Trinitas est vnuus solus Deus, beatus, potens, sapiens, inuisibilis. Vnde August. in eod. Cum vnuus Deus sit Trinitas, hæc sit nobis solutio questiohis, vt intelligamus solum DEVUM sapientem, solum potentem, patrem & filium & spirituum sanctum, qui est vnuus & solus Deus.

Quomodo dicitur Trinitas solus Deus, cum ipsa sit cum spiritibus & animabus sanctis.

SED iterū queritur, quomodo ipsam Trinitatē dicimus solum Deum, cum sit cum spiritibus & animabus sanctis. Ad quod respondet August. in 6.lib.de Trinit.dicens: Trintatem dicimus Deum solum, quamvis semper sit cum spiritibus & animabus sanctis: sed solum dicimus, quia non aliud quam ipsa Trinitas Deus est. Non enim illi, cū illa Deus

*Aug. cap. 9.
li. 3. in priu-
cipio cōtra
Maximinū
Hæreticum
tom. 6.*

*Ad principiū
li. 3. ontra
eundem
Maximinū
num.*

*Cap. 7. in fi-
ne.*

Deu-
non
Et
V
dict
vel
de fi
mo
ritua
lius,
insep
pate
trem
Iesu
(inq
sequ
ter &
etia
no et
gunt
curr

D E

P
n
nita
mon
tur.
nom
vt ai
dicu
sign

Deus sunt, vel aliqua alia : sed ipsa Trinitas tantum
non illi vel alia Deus est.

*Etsi de patre solo predicta dicerentur, non tamen ex-
cluderetur filius, & spiritus sanctus.*

D

*August. in
principio
cap. 3. l. 3.
contra Ma-
ximinum,*

VERVNTAMEN, ait Aug. et si de solo patre pre-
dicta dicerentur, non tamen excluderetur filius
vel spiritus S. quia hi tres unū sunt, sicut in Apoc.
de filio legitur. q̄ habet nomen scriptum, quod ne
mo scit nisi ipse: nō n. inde separatur pater vel spi-
ritus S. Et cum dicitur: Nemo nouit patrem nisi fi-
lius, non inde separatur pater vel spiritus S. quia
inseparabiles sunt. Aliquando etiam nominantur
pater & filius, & tacetur spiritus S. ut veritas ad pa-
trem loquens ait: Ut cognoscā te, & quem misisti
Iesum Christum, esse unū verum Deum. Cur ergo
(inquit August.) tacuit de spiritu sancto quia con-
sequēs est, ut vbi cunq; nominatur unus, sicut pa-
ter & filius, tanta pace uni adhärens intelligatur
etiam ipsa pax, quamvis non commemoretur: v-
no ergo istorum nominato, etiam reliqui inelli-
guntur, quod in pluribus scripturæ locis oc-
currat.

*Lib. 6. de
Trin. t. cap.
9. in medio.*

DE NOMINVM DIFFERENTIA, QVI- BVS VTIMVR LOQVENTES *de Deo*

DISTINCT. XXII. A

POST predicta nobis differendum videtur de
nominum diuersitate, quibus loquentes de v-
nitate ac Trinitate ineffabili utimur. Deinde de-
monstrandū est, quib⁹ modis de ea aliquid dica-
tur. Illud ergo præcepue teneamus, quædam esse
nomina distincte ad singulas personas pertinētia,
ut ait Aug. in 9. lib. de Trin. quæ de singulis tantum
dicuntur personis. Quædā vero unitatem essentiaz
significātia sūt, quæ & de singulis sigillatim, & de haec tradit:

I omnibus